

– розвиток нових ринків - цифрові гроші створюють нові ринки для товарів і послуг, які можна продати і купити за криптовалюти. Це допомагає розширити економічну активність і розвивати нові галузі.

– поліпшення безпеки - цифрові гроші використовують криптографію для забезпечення безпеки транзакцій і захисту конфіденційності користувачів. Це зменшує ризики шахрайства та підвищує довіру в економіці.

Цифрові гроші можуть мати як позитивний, так і негативний вплив на економіку. Розглянемо деякі з можливих негативних аспектів використання цифрових грошей:

– зростання кіберзлочинності. Через свою електронну форму, цифрові гроші можуть стати об'єктом хакерських атак і кіберзлочинності. Крім того, використання криптовалют може полегшити фінансування тероризму та інших нелегальних операцій.

– втрата контролю з боку держави. У разі децентралізованих криптовалют, державні регулюючі органи можуть втратити контроль над процесом обігу грошей. Це може призвести до незаконних операцій і фінансової нестабільності.

– відсутність гарантій і захисту для користувачів. Деякі цифрові валюти не мають гарантійних фондів і можуть нести ризики для користувачів

Використання цифрових грошей в Україні можливе і законне. Однак, уряд України не визнає криптовалюти законним засобом платежу і не регулює їх використання. В Україні є деякі компанії, які приймають криптовалюти як оплату за свої послуги та товари. Крім того, в Україні є кілька криптовалютних бірж, на яких можна купити і продати криптовалюти.

Однак, перед використанням криптовалют необхідно враховувати ризики, пов'язані з їхнім використанням, такі як висока волатильність, можливість шахрайства та брак правового захисту.

Література:

1. Boshkov T. Blockchain and Digital Currency in the World of Finance. – URL:

https://www.researchgate.net/publication/330948636_Blockchain_and_Digital_Currency_in_the_World_of_Finance

2. Закон України «Про платіжні послуги» 2021. 1591-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text>

ОПТИМІЗАЦІЯ ДЕПОЗИТНОГО ПОРТФЕЛЯ БАНКУ

Зінченко С.О.

*Науковий керівник: Литвинов А.І., д.е.н., професор
Державний біотехнологічний університет*

Банківська система відіграє важливу роль в забезпеченні процесу

функціонування економіки. Це, в першу чергу, обумовлюється тим, що основу грошового обороту становлять безготівкові кошти. І їх значення навіть в сучасних економічних умовах, надзвичайно ускладнених війною, залишається незмінно високим.

Разом із тим, банківська система є не лише провідником фінансових розрахунків але і найбільшим фінансовим посередником в плані перерозподілу фінансових ресурсів. Це сприяє більш ефективному їх використанню і, як наслідок, сприяє підвищенню економічної ефективності економічної системи держави в цілому.

Головним джерелом коштів для формування позичкового капіталу банків є депозитні надходження. Це — строкові та кошти до запитання на банківських рахунках клієнтів. Вони становлять основу банківських пасивів і є значною мірою визначають можливості банку щодо надання кредитів клієнтам та їх вартості [1].

Для виконання завдання відновлення зруйнованого економічного потенціалу можливість банківського кредитування та його доступність за ціновими параметрами мають важливе значення. Для того, щоб забезпечити кредитування потрібними ресурсами, необхідно сформувавши потрібний обсяг банківських ресурсів. А це, головним чином, депозитні надходження.

Завдання оптимізації депозитного портфелю банку полягає в тому, щоб, з одного боку, запропонувати клієнтам конкурентні умови для розміщення їх тимчасово вільних коштів. А, з іншого, щоб вартість таких залучень була в прийнятних для банку межах і сприяла максимізації результату за процентними операціями банку.

Це завдання є доволі складним. Адже зменшення депозитної ставки негативно заохочує клієнтів до розміщення їх тимчасово вільних коштів на депозитні рахунки. А її збільшення, навпаки, мотивує клієнтів але збільшує при цьому вартість банківських ресурсів і негативно впливає на величину результату за відсотковими операціями.

Шляхом до розв'язання цієї проблеми є формування ринкової пропозиції за рахунок низки депозитних продуктів із різними умовами щодо ставок відсотку та строків кредитування та активізація роботи із залучення коштів на поточні банківські рахунки клієнтів.

Іншим важливим напрямком має стати формування ефективної інноваційної клієнтоорієнтованої депозитної політики [2].

При цьому позитивним фактором для банків є державна політика дискримінації використання готівки в грошовому обігу. Вона проявляється, зокрема у лімітуванні граничної величини готівкових розрахунків суб'єктами господарської діяльності та поетапній забороні торгівлі без забезпечення можливості приймання оплати з використанням банківських платіжних карток до 1 січня 2026 р. [3–5]

Також при формуванні депозитного портфелю до уваги слід приймати цільову структуру кредитного портфелю. Тому що розміщення і запозичення мають бути збалансованими не лише за сумами та за вартістю, але і за строками. Разом із тим, можливі дисбаланси можуть бути перекриті за рахунок

міжбанківських запозичень та розміщень.

Література:

1. Кумейко О.М., Дереза В.М. Депозитна діяльність банків в аспекті формування їхньої ресурсної бази. *Економіка та суспільство*. 2017. № 10. С.624–630.
2. Приступа Л., Стахурська А. Організаційно-економічне забезпечення депозитної політики банків в Україні. *Modeling the development of the economic systems*. 2022. № 4. Р. 88–99.
3. Про затвердження Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0148500-17> .
4. Про здійснення розрахунків за продані товари (надані послуги) з використанням спеціальних платіжних засобів. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/878-2010-%D0%BF> .
5. Про встановлення строків, до настання яких торговці повинні забезпечити можливість здійснення безготівкових розрахунків (у тому числі з використанням електронних платіжних засобів, платіжних застосунків або платіжних пристроїв) за продані ними товари (надані послуги). *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/894-2022-%D0%BF> .

РОЛЬ ДЕРЖАВИ В СТАЛОМУ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТУ

Зозуля А.Р.

*Науковий керівник: Кудрявцев В.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Транспортна діяльність – життєво важлива сфера соціально-економічного розвитку суспільства. Низька ефективність роботи транспорту веде до великих втрат часу, перевантаженості магістралей, забруднення повітря, додаткових психологічних навантажень на населення, погіршення здоров'я, небезпеки для життя та економічних збитків.

Розвиток ринкових відносин в Україні веде до серйозного обмеження прямих адміністративних методів управління транспортом, що цілком зрозуміло. Однак, реорганізація структури управління транспортом у сучасних умовах не виключає державної присутності в цьому секторі економіки. Важко погодитися з думкою про те, що державне регулювання транспортної діяльності необхідно розглядати як процес, що веде до порушення законів ринку, руйнування конкурентного середовища, втручання державних органів у справи господарюючих суб'єктів.

Існує сукупність причин, що пояснюють об'єктивну необхідність присутності держави в структурі управління транспортом. Розглянемо їх.

1. Необхідність здійснення стратегічного аналізу стану всієї транспортної галузі: особливості формування та розвитку конкурентного середовища,